

Montse Batlle presenta «En busca de la libertad» davant més de cent persones

► L'autora afirma en un acte a la Casa de Cultura de Girona: «La meva ignorància és molt gran, però la meva curiositat és més gran encara» ► El llibre inclou una quinzena d'entrevistes a savis amb l'objectiu de «sortir de la presó mental i emocional»

KAIRÓS. 329 PÀGINES

DANIEL BONAVENTURA GIRONA

■ «Com omplir el buit espiritual sense imatges estereotipades per les religions o modes a la carta com en l'actualitat abunden?». L'art de preguntar és un dels valors del llibre *En busca de la libertad*, de la gironina Montse Batlle, presentat ahir davant més de cent persones en un acte a la Casa de Cultura de Girona.

Aquesta pregunta en concret la formula Montse Batlle a l'antropòleg i monjo de l'abadia de Montserrat Lluís Duch, el qual respon: «Casascú ha de trobar el seu camí

(...) Les receptes són contraproduents, perquè poden actuar com una espècie de morfina, que primer cura, però després crea addicció i congestionen l'esperit (...) Jo crec que en aquest moment és molt important apropar-se a l'altre, sortir del propi centre».

Montse Batlle no va amagar ahir sentir-se «emocionada» en la presentació del llibre acompanyada d'uns «homes molt sensibles, a diferència dels anys viscuts de masclisme amb uns homes que no expressaven la seva sensibilitat».

Batlle va llençar així una floreta d'«home sensible» als companys de taula que van participar a la presentació: el poeta Josep Tarrés, l'escriptor Antoni Puigverd i el psicoanalista Carlos Ventura.

Precisament, Tarrés i Ventura són dos dels entrevistats al llibre, entre gent com Victoria Cirlot, Amador Vega, Miquel Bassols, Gustavo Dessal, José Ramón Ubieto o Claudia Sandra Palau.

Ventura, Pániker, Batlle, Tarrés i Puigverd. ANIOL RESCLOSA

L'autora no va tenir por de reconèixer que «la meva ignorància és molt gran», però va advertir que «la meva curiositat és més gran encara». Segons Carlos Ventura «l'art de la pregunta és un do de la Montse», autora d'un llibre que busca res-

postes en un «temps d'imposició disfressada de llibertat, d'oferta de diàleg però no sobre determinats temes».

Per Ventura, hem d'estar atents per discernir «l'autèntic saber», que és el que està obert als canvis,

és humil i s'adapta als nous temps».

«Llegint les entrevistes de la Montse aprenem a qüestionar-nos coses, a saber que no sabem», va concloure Ventura.

Per Antoni Puigverd, la Montse no s'atura en el seu «esperit de recerca» i proposa un «viatge cap al coneixement interior». Puigverd troba en el llibre «sensibilitat, humilitat, ànsia de coneixement, voluntat pedagògica i una gran generositat». L'escriptor creu que «aprendre a morir no és una cosa morbosa, sinó aconseguir que el viatge tingui sentit».

Josep Tarrés va lliurar un ram de roses a l'autora i va parlar dels anys compartits amb ella en l'etapa fundacional d'Isaac el Cec i la descoberta de la Girona jueva.

Batlle va fer un «reconeixement públic» a la «tasca impagable» i «poc reconeguda» que Tarrés ha fet per Girona.

A l'acte també hi va participar l'editor de Kairós, Agustí Pániker.